

Berchtesgadenské Alpy

Berchtesgaden je [městys](#) v nejzápadnějším jihovýchodním koutě [bavorského](#) správního okresu [Horní Bavyry](#) a [správní středisko](#) jižní části okresu [Berchtesgadensko](#). Nejbližší větší město je [Bad Reichenhall](#), nejbližší velkoměsto a oblastní regionální centrum je [Salzburg](#), 15 km na jih na [rakouské](#) straně. Město obklopují [Berchtesgadenské Alpy](#).

[Adolf Hitler](#) objevil v roce [1923](#) kouzlo berchtesgadenského údolí. Při [převzetí moci](#) v Německu [nacionálními socialisty](#) doznal Berchtesgaden množství změn. [Obersalzberg](#) byl zabrán nacistickým režimem a prohlášen jako vůdcovo osobní ochranné území s horským statkem uprostřed, a poté získán pozemek zčásti pod silicím nátlakem. Také předimenzované berchtesgadenské nádraží je dalším svědectvím této megalomanie. Obyvatelé města byli režimu nakloněni jen málo. Proto bylo berchtesgadenské politické hnutí Weihnachtsschützen při [denacifikaci](#) pracovníčně zařazeno jako skupina „vzdorujících moci“. Dokonce i místní stranické a politické vedení z velké části sestávaly z přistěhovalců. I přes všeobecně známý politický symbolismus Berchtesgadenu, se letecké nálety [25. dubna 1945](#) omezily pouze na [Obersalzberg](#). Kromě této výjimky neutrpěla městská infrastruktura ani zástavba téměř žádné válečné škody. Následné stažení nacionálně socialistických špiček, které stále ještě zůstávaly v Berchtesgadenu, mělo vytvořit předpoklad pro předání Američanům bez boje, kteří si Berchtesgaden ještě před koncem války vymínily jako jeden ze svých opěrných bodů.

Viditelné znamení, že je doba národního socialismu v berchtesgadenském kraji kriticky přijímána, však bylo uskutečnitelné teprve roku [1999](#) po stažení Američanů a počátečních protestech různých místních politiků proti zřízení Dokumentačního centra na [Obersalzbergu](#).

Pamětihodnosti

- Solný důl Berchtesgaden
- Obersalzberg
- [Kehlsteinhaus](#)
- Vlastivědné muzeum v [zámku](#) Adelsheim

Orlí hnízdo - Kehlsteinhaus

10 – parking: 47.631045°, 13.054599°

Záložní stání v Berchtesgadenu (8 Euro) STPL: 47.650526°, 13.070464° Solny dul

Nedaleko stání 3 cache

Hitlerovo Orlí hnízdo je neoficiální název pro horské útočiště [Adolfa Hitlera](#) a jeho nejvěrnějších spolupracovníků, které se nachází poblíž [jihobavorského](#) města [Berchtesgaden](#) (asi 150 [kilometrů](#) jihovýchodně od [Mnichova](#) a 30 kilometrů jižně od [rakouského Salcburku](#)).

Historie vzniku

Jednalo se o uzavřený areál resp. komplex několika budov vzájemně propojených podzemními tunely a spojovacími [štolami](#) v horské vesnici [Obersalzberg](#). Zde ležela v nadmořské výšce cca 1000 m n. m. chata **Wachenfeld**, která byla různými nacisty využívána už od 20. let [20. století](#) (Hitler tu prý, mimo jiné, také kdysi po svém návratu z [vězení](#) sepsal svoji knihu [Mein Kampf](#)), tato horská budova je také zachycena i na několika [dokumentárních filmech](#) z oné doby. [Nacisté](#) celou horskou [vesnici](#) víceméně [násilím](#) zabrali pro sebe a vybudovali zde pro svého vůdce rozsáhlý areál s mnoha [bunkry](#) a podzemními úkryty. Hitler si zde zřídil svůj **Berghof**, tedy jakýsi horský [zámek](#), čili spodní budovu Orlího hnízda.

Budova Orlího hnízda (GPS vstupu: 47.612838°, 13.041854°)

Vlastní horní a hlavní budova Orlího hnízda pak ležela nedaleko na vrcholku místní hory [Kehlstein](#) v nadmořské výšce 1834 m n. m. a podobala se většímu horskému [hotelu](#). Z Obersalzbergu k ní byla vybudována nová horská [silnice](#) s několika [tunely](#), vstup do hotelu zajišťoval podzemní [výtah](#) zabudovaný do nitra hory. Toto horní *Orlí hnízdo* nechal postavit vůdčův nejbližší spolupracovník a osobní tajemník [Martin Bormann](#) v roce [1937](#) jako dárek k Hitlerovým 50. narozeninám. Nazývá se **Kehlstein Teehaus** nebo **Kehlsteinhaus** nebo **Kehlalm** a je z ní opravdu nádherný výhled do celého kraje (v tom se patrně opravdu podobá skutečnému orlímu hnízdu). Celý komplex staveb byl na svou dobu velice unikátní a technicky zajímavý. Orlí hnízdo se však nestalo oblíbeným Hitlerovým místem v Berghofu. Báł se totiž případných komplikací při jízdě výtahem a tak jej navštívil asi jen desetkrát.

The entrance to the tunnel leading to the waiting room and elevator located at the Kehlsteinhaus Parkplatz. The entrance portal is surmounted by a three-ton marble slab with the inscription "Erbaut 1938" (built in 1938).

Constructed out of solid marble from the Kälberstein region, the imposing tunnel leading to the Kehlsteinhaus elevator is 126 metres long, and was fitted with an advanced ventilation and heating system.

The elevator waiting room. The domed ceiling is constructed from blocks of Ruhpolding marble, and the striking brass elevator, designed by Prof. Roderich Fick, was built to accommodate up to fifteen people.

An excellent side-on profile of the Teehaus from above, girded by striking white clouds. The varying foundation levels can clearly be seen in this photograph, as can the large octagonal main reception hall on the right.

A view of the Teehaus from the north-east side. Again, this provides a good illustration of the number of foundations that had to be constructed. The entrance arch was of a purpose-built asymmetrical design.

The Kehlsteinhaus as seen from the north side. This image provides an excellent frontal profile of the building, the octagonal main reception hall and the original front sun terrace.

A striking panoramic view of the Teehaus and the surrounding mountains from the southern side. Here you can see the large terrace, constructed in the 1960s, and the little kiosk that sells refreshments and souvenirs.

The Editor of this site at the Kehlsteinhaus in the Summer of 1997. The cloudless sky that day provided excellent panoramic views. On a good day, it is possible to get a good view of the city of Salzburg, which lies about 20km to the north.

A view of the main reception hall, the largest room in the Teehaus. When the house was opened to the public, this room was converted into a restaurant. The fireplace on the left was a gift to Hitler from Italian dictator Benito Mussolini.

A view of the house from the south terrace. In the foreground is the *Gipfelkreuz*, which marks the highest point of the Kehlstein peak at 1834m. Among the mountains are the Jenner, Hohes Brett and Hoher Göll.

The Editor's travelling companion and fellow historian on the southern terrace. In the background is both the path to the *Gipfelkreuz* and the 2523m Hoher Göll. The shadow to the right is that of the kiosk.

This photograph of the Editor was taken on the *Rundweg*, the hiking path that circles the southern part of the Kehlstein mountain. The walk includes a number of excellent views of the surrounding mountains and lakes.

Solný důl Berchtesgaden

20-Parking: 47.638667°, 13.015751°

Solný důl v Berchtesgadenu a Stará solivarna s muzeem soli v Bad Reichenhall patří k nejzajímavějším místům v Berschtesgadenském regionu, nejjihnějšímu cípu Bavorska. Obě dvě destinace nabízejí mnoho informací o surovině, která tento region nejen proslavila, ale díky které také zbohatl. Oblečení do havířského „mundúru“ se návštěvníci svezou vláčkem přímo dovnitř hory. Tam na ně čeká jízda po dřevěné skluzavce, projížďka po podzemním solném jezeře, přednáška o vzniku soli a její těžbě a mnoho dalších informací pro malé i větší. Solným dolem vás provedou opravdoví odborníci a ukážou vám jak se těžila sůl před 500 lety a jak se těží dnes. Prohlídky se konají v několika světových jazycích: ruštině, polštině, češtině, maďarštině, angličtině, španělštině, francouzštině a italštině. Dále můžete navštívit jednu z nejstarších a nejhezčích solivaren na světě v CAD Reichenhall.

Další informace najdete na internetových stránkách www.salzwelt.de

Berchtesgaden

Berchtesgaden je horské městečko, ležící na svazích nad údolím říčky Ache v jihovýchodním cípu Bavorska, v těsné blízkosti rakouského [Salzburgu](#). Jižně od něho se rozkládá Národní park Berchtesgaden. Jako výchozí bod výletů do okolí je městečko oblíbeným místem turistů.

Historickým centrem městečka je náměstí, které ohraničuje dlouhý dům s podloubím, zámek a kostel sv. Petra a Jana. Zámek byl v roce 1813 přestavěn z původního kláštera a byl letním sídlem Wittelsbachů. Jeho interiéry jsou otevřeny veřejnosti.

*Kostel sv. Petra a
Jana a
zámek v
Berchtesgadenu*

*Zámek na náměstí
v Berchtesgadenu*

*Zámek na náměstí
v Berchtesgadenu*

*Dům s podloubím
na náměstí*

Kostel sv. Petra a Jana, původně románský z 12. století, je po přestavbách během staletí z větší části gotický. Věže byly postavené v novorománském slohu v roce 1866 na místě původních zničených.

Lanovka na Jenner

25-parking: 47.591747°, 12.989107°

http://www.jennerbahn.de/jennb/live/jennb_navi/liveindex.php?jennb_navi_id=34

Lanová dráha na Jenner u královského jezera (Königssee) v Berchtesgadenském kraji zpřístupní množství krásných, doslova královských, vysokohorských túr.

Po pohodlné jízdě v dvoumístných kabinkách se před Vámi rozprostře Berchtesgadenský národní park se všemi jeho přírodními krásami. Zde najdete značené turistické trasy od lehkých až po obtížné.

Kdo nemá chuť nebo kondici na túry, tak vychutná svým způsobem zážitek na Jenneru. Jen kvůli pohledu na jedinečné horské panorama stojí za to, vyjet si lanovkou na vrchol.

Zde láká rozložitá sluneční terasa s lehátky, člověk by se měl trochu pozdržet a nadýchat se čerstvého, vysokohorského vzduchu.

V Německu nejvýše položená restaurace (1800m nad mořem), postavena na způsob tržnice, láká k procházce od stánku ke stánku, aby zhýčkala své hosty čerstvě připravenými pochoutkami.

Jezero Königssee

Schönau am Königssee

Königssee

V údolí Berchtesgadenských Alp u úpatí východní stěny Watzmannu se rozlévá 6,3 km dlouhé a v nejširším místě 1 km široké jezero Königssee. Jeho maximální hloubka je 190 m.

Na severním břehu jezera leží obec Schönau am Königssee s přístavem, ze kterého vyplouvají výletní lodě s turisty do dvou oblíbených míst na březích jezera.

Poblíž severního břehu leží **ostrůvek Christlieger**, někdy zvaný ostrov sv. Jana, protože na něm stojí socha sv. Jana Nepomuckého. Po vyplutí z přístavu můžeme za zádi lodi vidět horský hřbet **Ležící čarodějnice**.

Přístav

Lod' na elektřinu

Ostrov Christlieger

Ležící čarodějnice

Okolní hory vyrůstají přímo z vody a tvoří nádherné pozadí jezera. Gross Watzman, nejvyšší hora horského masívu **Watzmann**, má tři vrcholy, z nichž ten nejvyšší Mittelspitze měří 2713 metrů. Další hory tohoto masívu jsou Kleiner Watzmann nebo také Watzmannfrau a skupina menších vrcholů - Watzmannkinder.

Západní břeh

Watzmann

Watzmann (v oblacích)

Západní břeh

Jezero má několik přítoků. Některé z nich se řítí ze strmých stěn jako vodopády. Východní břeh jezera zdobí vodopád potoka **Königsbach**, jehož začátek je prý někde ve výšce 800 m. Další menší vodopád potoka **Schreinbach** je až na konci jezera na západním břehu.

*Vodopád
potoka Königsbach*

*Vodopád
potoka
Schreinbach*

*Pastvina
s kravami*

Oblíbeným místem turistů je poloostrov Hirschau s barokním kostelem St. Bartholomä na západním břehu. Lze se tam dostat jen výletní lodí z osady Schönau am Königssee nebo pěšky po horských cestách. Od kostela vede turistická cesta k přírodním scenériím Ledová kaple (Eiskapelle) a Skalní cirkus (Felsenzirkus).

Plavba po jezeru

Poloostrov Hirschau

V pozadí Watzmann

Oprava v roce 2009

*Kostel sv. Bartoloměje
(St. Bartholomä)*

*Interiér kostela
sv. Bartoloměje*

Jezero Obersee

Asi deset minut chůze od jižního konce jezera Königssee leží v horském údolí jezero Obersee. Kdo dopluge až do přístaviště Salet, může se vydat pěšky k tomuto hornímu jezeru, pokračovat po jeho břehu až na horskou pastvinu na jeho druhém konci a potom dál na konec údolí k vodopádu.

Obersee ze severu

Obersee z jihu

Pohled ze severu

Salaš pod horami

*Skalní stěna
Röthwand*

Stezka kolem jezera

Jezero je dlouhé asi 1,3 km, široké 420 m a jeho maximální hloubka je 51 m. Po jeho jihozápadním břehu vede skalní stezka až k horské pastvině se salaší. Ta pastvina se jmenuje **Fischunkelalm**.

Jihovýchodní břeh

*Pastvina
Fischunkelalm*

Horská salaš

Skalní stěna

Na druhé, jihovýchodní straně údolí se pak ze skalní stěny vysoké 470 m řítí **vodopád Röthbachfall**. Jeho voda napájí jezero Obersee. Ze severní strany jezera pak vytéká asi 600 m dlouhý potok Wildbach, který se vlévá z jihu do jezera Königssee.

Vodopád Röthbachfall

Pohled z jižního břehu

Ze západního břehu

Dojmy a postřehy

*Lod' na elektrický
pohon*

Kryté doky pro lodě

*Restaurace
u přístavu Salet*

Jezero Königssee je v chráněné krajinné oblasti, proto po něm plují pouze lodě s elektromotorem. Celá flotila má 18 výletních lodí. Lodě vyplouvají z přístavu Königssee (Schönau am Königssee) po 30 minutách celý den. Dva oblíbené cíle jsou St. Bartholomä a Salet. St. Bartholomä je asi ve dvou třetinách délky jezera a Salet je konečná.

V přístavech St. Bartholomä i Salet jsou restaurace a možnost výchozích bodů pěších túr. Pokud sem přijdete pěšky horskými cestami, je možné si koupit lodní lístek do Schönau am Königssee.

V obou jezerech je koupání dovolené, takže v letních parnech se vyplatí mít sebou plavky.

Informace:

Základní ceny lodního lístku (2009):

- tam a zpět
 - o Königssee - St. Bartholomä: 12,50 €, dětský 6,30 €.
 - o Königssee - Salet: 15,50 €, dětský 7,80 €
- jednosměrný
 - o Königssee - St. Bartholomä: 6,90 €, dětský 3,50 €
 - o Königssee - Salet: 8 €, dětský 4 €

dětský = 6-17let, dítě do 6 let zdarma

GPS souřadnice:

- Parkoviště v Schönau am Königssee (400 m): N 47°35.566' E 12°59.225'.....
(N 47.59277° E 12.98708°)

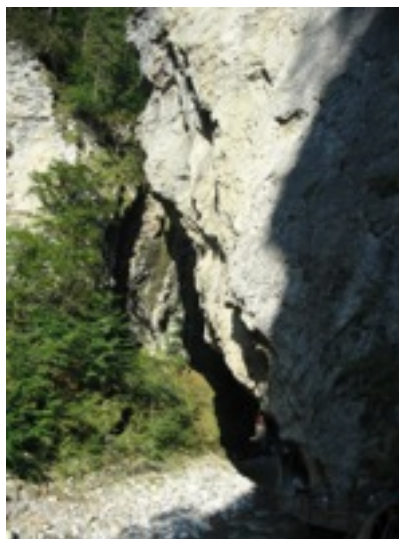
Liechtensteinklamm

27-parking: 47.320806°, 13.186213° nebo

28-parking2: 47.317091°, 13.191895°

Liechtensteinklamm je jedna z hojně navštěvovaných alpských soutěsek. Za vznik tohoto krásného místa vdčíme řece *Großarler Ache*, která se zakousává do skály už tisíce let.

Kde přesně se Liechtensteinklamm nachází? Několik desítek kilometrů jižně od Salzburgu najdete město Sankt Johann im Pongau. Ještě kousek na jih je vesnice Alpendorf a Liechtensteinklamm leží přímo u ní (opět o něco jižněji). Na běžné mapě Rakouska ji asi nenajdete, ale na mapách, které jsou dostupné na internetu, určitě bude.

Skála se nezdá být závratně vysoká, dokud na obrázku nenajdete turisty

Do tohoto krásného místa jsem se dostal vloni na přelomu léta a podzimu. Nikdy předtím jsem žádnou soutěsku v Alpách nenavštívil, měl jsem proto o Liechtensteinklammu trochu zkreslené představy. Protože je soutěska výtvar čistě přírodní, představoval jsem si, jak půjdeme několik kilometrů divokou alpskou přírodou, než dojdeme na místo, a poté se budeme potácet v členitém terénu mezi řekou a stěnami soutěsky, zkrátka že to bude pořádná pěší túra, jakou bych normálně v horách čekal. To jsem se ale trochu

přepočítal. 😊

Řeka Großarler Ache, zde působí docela nevinně

K soutěsce je potřeba ujít pěšky pouze asi 300 metrů, a to po silnici od parkoviště, kde jste vystoupili z autobusu či z auta.

Po oněch 300 metrech dojdete k chatě s restaurací, suvenýry a podobnými věcmi. Po pravé straně objevíte stezku vedoucí kamsi přes říčku. Nenechte se však mýlit, do soutěsky nevede tato cesta, ale již zmíněná chata! Zde si totiž koupíte vstupenku a vyjdete na druhé straně, kde vstupenkou nakrmíte přístupový turniket... Někomu to nebude vadit, ale pro mě to byla typická ukázka toho, co dělá s atraktivními lokalitami masový turismus. Dobrodruh se

určitě napřed naivně vydá po té cestě přes říčku, teprve pak pochopí, jak se věci mají, a asi se přitom i chytí za hlavu.

Při focení se někdy trochu točí hlava

Musím ale říct, že tohle je asi jediné zklamání, které vás zde může potkat. Záhy jsem pochopil, že vybírání vstupného je – kromě tahání eur ze zážitkuchtivých turistů – dobré také k udržování trasy. Ta je pro návštěvníky připravena již od 19. století. V roce 1875 se členové Pongauského alpského spolku (Pongauer Alpenverein) rozhodli, že zajistí schůdnost soutěsky. Finančně jim vypomohl kníže Johann II. z Lichtenštejna a díky tomu mohl být projekt roku 1876 dokončen. Soutěska pak byla pojmenována na jeho počest (v češtině se jí říká například *Lichtenštejnská soutěska*; Klamm=soutěska).

Kromě krásné přírody potěší i přítomnost odpadkových košů

Dá se konstatovat, že prohlídková trasa nebyla vybudována nadarmo. Díky příčným můstkům se lépe pořizují fotografie, díky chodníkům a zábradlím končí méně lidí ve zpěněné řece a díky vyraženým tunelům se dají nejnáročnější místa bezpečně obejít. Při troše štěstí můžete celou trasu projít i v sandálech, aniž by se vám cokoliv stalo (jenom pozor na vlhké pěšiny na holé skále).

Stavba chodníků musela být zábava

O tom, co zde vytvořil člověk, už jsme napovídali dost. Teď se konečně podíváme na samotnou soutěsku, která daleko předčila moje očekávání.

Skládačka z „balvanů“

Říčka **Großarler Ache** je skutečně divoká a celou dobu vás provází její hlasitý řev. Tvary, které svým tokem dokázala vybrousit, jsou přinejmenším velmi zajímavé.

Řeka Großarler Ache je celkem nadaný výtvarník

Řeka a neznámý rudý útvar

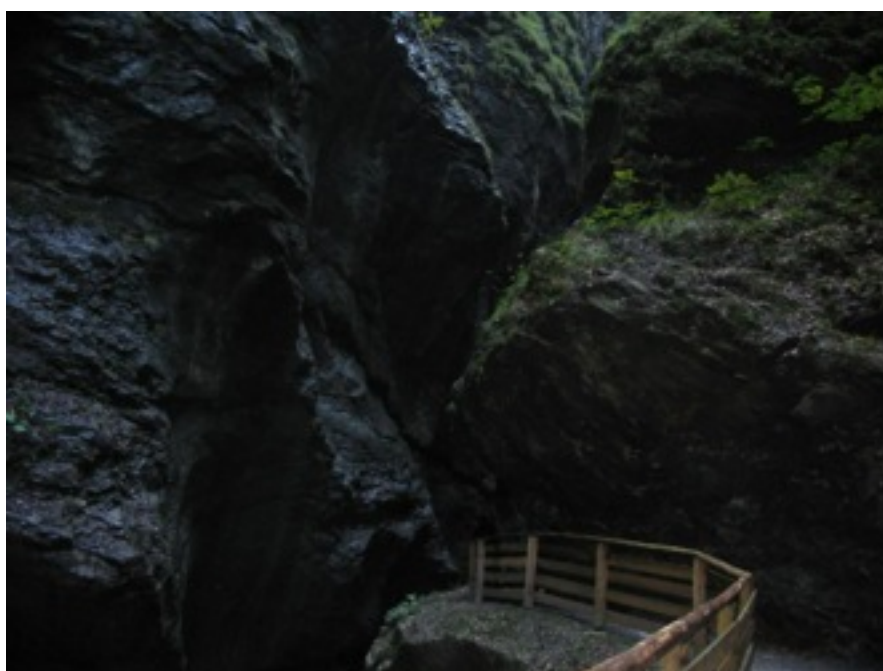
Soutěska dělá čest svému jménu, a tak je místy úzká jen několik metrů (a kdo ví, jestli několik 😊). Stěny jsou místy tak vysoké, že to ani nevyfotíte.

Jedno z velmi úzkých míst

Stěny dosahují výšky až 300 metrů

Úzká místa jsou zároveň dost temná

Co když tohle někdy spadne?:-)

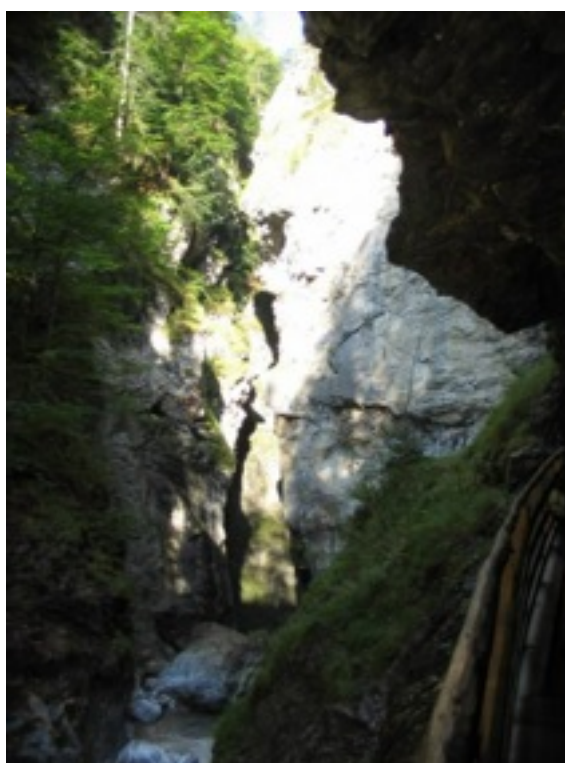

Kam se poděla řeka?

Při naší exkurzi bylo zpočátku zataženo. Když se do soutěsky kolem poledne konečně vloudily sluneční paprsky, hrála všemi barvami.

Komentář asi není potřeba

Fotka není úplně ostrá, ale hlavní je světlo a barvy

Na konci prohlídkové trasy vás čeká vodopád. Sledování vody rozstříkující se na stovkách míst o skálu je dost uklidňující. Pokochejte se a můžeme jít zpátky – k turniketu...

Vodopád

Právě jsme prošli zhruba čtvrtinu soutěsky, její celková délka je kolem 4 km.

Doufám, že se vám článek líbil a že se sem třeba taky někdy vypravíte.

Můžete si být jisti, že soutěska bude zase o kousek hlubší 😊

Lázně Bad Reichenhall - Rupertus Therme

30-parking: 47.731041°, 12.872599°